

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦ.ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ Κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΘΜ

Το Σάββατο 6η Δεκεμβρίου ε.ε., η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β' τέλεσε στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό Αγίου Νικολάου Καΐρου την χειροτονία του Θεοφ.Επισκόπου Βερενίκης κ.Χρυσοστόμου. Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του Θεοφιλεστάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Τριπόλεως κ.Θεοφύλακτος, Ερμούπολεως κ.Νικόλαος, Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Μέμφιδος κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου, Πηλουσίου κ.Νήφων, Ηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Αγίου Γεωργίου Καΐρου. Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό προσήλθε πλήθος πιστών της αιγυπτιακής πρωτεύουσας.

Ο Μακαριώτατος, κατά την ομιλία Του, με συγκίνηση είπε τα εξής:

Θεοφιλέστατε έψηφισμένε Έπίσκοπε Βερενίκης και έν Κυρίω άγαπητέ άδελφέ κ. Χρυσόστομε,

«θεός έφανερώθη έν σαρκί, έδικαιώθη έν Πνεύματι, ώφθη άγγέλοις, έκηρύχθη έν έθνεσιν, έπιστεύθη έν κόσμω, άνελήφθη έν δόξη.» (Τιμ. Α', 3, 16). Με την περιεκτικότερη αυτή περιγραφή, μέσα σε δύο μόνο γραμμές, ο μέγας Απόστολος των Έθνών Παύλος, περιέγραψε όλο τδ περιεχόμενο της θείας οίκονομίας. Πώς ο άπερίγραπτος και έν άπροσπελάστω γνώφω έγκρυπτόμενος θεός της Παλαιάς Διαθήκης, όταν ήρθε τδ πλήρωμα του χρόνου, έφανερώθη έν σαρκί, έλαβε σάρκα και όστα, έγινε όμοιος με έμάς άνθρωπος, για ένα και μόνο λόγο· «ίνα άθετήση την φθοράν», κατά τδν Πατέρα ήμών Άθανάσιον τδν Μέγαν, έτσι «ώστε έν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν», (Ρωμ. 6, 4).

Σ' αυτήν την όμορφη περίοδο πδν διανύουμε, της προετοιμασίας μας να έορτάσωμεν την σάρκωσιν του θεού και Λόγου, τδ Άγια Χριστούγεννα, άς άνεβάσουμε τδν λογισμό μας με την θεολογική σκέψη των άγιών Πατέρων μας, και με την δραστική πρεσβεία του Μεγάλου Έεράρχου μας, Αγίου Νικολάου, του έορτάζοντος σήμερα, μέσα σ' αυτόν τδν περικαλλέστατον πανηγυρίζοντα Έερόν Ναόν. Πώς κατόρθωσε ο Άγιος Νικόλαος και έγινε οίκουμενικός Άγιος; Σε όλες τις γωνιές της γής, σε βουνά και σε θάλασσες, σε χωριά και σε μεγαλουπόλεις να υπάρχουν μεγαλοπρεπείς ναοί αλλά και ταπεινά έρημοκκλήσια άφιερωμένα στο όνομά του;

Στδ άπολυτίκιό του δίνεται μιá έξήγηση: υπήρξε ο άγιος Νικόλαος, κανόνας πίστεως, και είκόνα πραότητος· διδάσκαλος έγκρατείας, πδν με την ταπείνωσή του κατέκτησε τδ ύψηλά, γενόμενος κατά τδν Απόστολο Παύλο, «εΰχρηστον σκεΰος» (Τιμ. Β', 2, 22). Δαπάνησε όλη την άγία ζωή του διακονώντας άθόρυβα τδς ανθρώπους, εύεργετώντας τους κρυφά, ύλικά και πνευματικά. Με αυτό τδ άγιο παράδειγμά του, μάς διδάσκει ότι, όποιος άφήνει άνέγγιχτους τδς άλλους από την παρουσία του, και ή μόνη σχέση μαζί τους είναι αυτή της διακονίας, αυτός είναι ο ήγαπημένος. Αντίθετα, όποιος συνέχεια γκρινιάζει, υπερασπιζόμενος τδν έαυτδ του, την γνώμη του, τδ δίκαιό του, όποιος ζητά θέσεις και καταξίωση, αυτός μένει μόνος του, και όλοι τδν άποφεύγουν.

Θεοφιλέστατε έψηφισμένε Έπίσκοπε Βερενίκης, και άγαπητδ μου παιδί π. Χρυσόστομε, Έβάδιες και σδ αυτή την εύλογημένη όδδ της ταπείνωσης και της ύπακοής καθ' όλην την διάρκεια της μέχρι τδυδε ιερατικής σου διακονίας, όπου και άν σε όδήγησε ή πρόνοια του θεού, ιδιαιτέρως δε στην Λιβύη, όπου ως Πρωτοσύγκελλος της Έεράς Μητροπόλεως Τριπόλεως, μαζί με τδν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην σου κ. Θεοφύλακτον, με συγκινητική άφοσίωση και μέχρις έσχάτων άυταπάρνηση, άνηλώθης ύπηρετώντας άθόρυβα την τοπικήν έκκλησία, σε καταστάσεις έμπολέμους, μη ύποστέλλων την σημαίαν του καθήκοντος, γενόμενος ζωντανδ παράδειγμα πρδς μίμηση ύπομονής και ύπακοής στην

Ἐκκλησία.

Αὐτὴ τὴν μεγάλη ἀρετὴ τῆς ὑπακοῆς σου, ἐπεβράβευσε καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου μας, μετὰ ἀπὸ ἡμετέρα πρότασιν καὶ προτροπὴν, ἐκλέγοντάς σε Ἐπίσκοπον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Ἐπισκοπῆς Βερενίκης, ἡ ὁποία ἦταν μία ἐκ τῶν πέντε Ἐπισκοπῶν τῶν συναποτελούντων τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ.

Εἶσαι ἀναντίρρητα ἄξιος, λόγῳ τοῦ ἐγνωσμένου ἐκκλησιαστικοῦ σου φρονήματος νὰ ἐργασθῆς καὶ νὰ ἀναδειχθῆς καλὸς Ἐπίσκοπος, ἐργαζόμενος πρὸς καλλιέργεια τοῦ πνευματικοῦ γεωργίου ποῦ σοῦ ἐμπιστεύεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας. Εἶσαι ὁμολογουμένως ἰκανὸς νὰ καταστῆς ἀντάξιός τῶν χρηστῶν προσδοκιῶν τοῦ Πατριάρχου σου, ποῦ περιμένει πολλά ἀπὸ σένα.

Κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ σήμερα ἐορταζομένου μεγάλου Ἱεράρχου Νικολάου, ὀφείλεις νὰ προστατεύεις τὰ ὀρφανὰ, νὰ τρέφεις τοὺς πεινῶντας, νὰ ἐλεεῖς τοὺς πενομένους, νὰ συνδράμεις τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ τοὺς φυλακισμένους, νὰ εἶσαι δίπλα στοὺς ἀδελφοὺς μας τοὺς ἐλαχίστους «ὕπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν» (Ρωμ. 15', 15). Νὰ θυμᾶσαι πάντα πῶς ἡ Ἀρχιερατικὴ πορεία εἶναι διαρκῆς καὶ θυσιαστικὴ μαρτυρία ἀγάπης. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν χάρη τοῦ ἐνδυναμοῦντος σὲ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰλικρινῆ πατρικὴ ἀγάπη καὶ τὴν προσευχὴ τοῦ Πατριάρχου σου, ποῦ ἀνύστακτα θὰ βρίσκεται στὸ πλευρὸ σου, εὐχόμενος νὰ καταστῆς μιμητὴς τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ στὴν διάδοσι τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος τῆς ἀγάπης.

Ἀγαπητὲ μου, π. Χρυσόστομε,

Στὴν προσωπικὴν σου Πεντηκοστὴ, στὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν σου, μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπην ὅλων ἡμῶν ποῦ ἤλθαμε νὰ χαροῦμε μαζὶ σου, ἀοράτως παρίστανται καὶ ὅλη ἡ χορεία τῶν μεγάλων Ἀγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν μας καὶ τῶν Ὁσίων τῆς ἐρήμου τῆς θηβαΐδος, ἐξαιρέτως δὲ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Ἅγιος Νικόλαος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ ταύτῃ Ἁγία τραπέζῃ χειροτονηθεὶς ὡς ἀρχιερεὺς Ἅγιος Νεκτάριος ὁ Πενταπόλεως. Εὐχομαί ὁ Θεὸς νὰ σοῦ χαρίσει στὴν Ἀρχιερατικὴ σου πορεία, τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν ἐλεήμονα καρδιά τῶν Ἀγίων αὐτῶν Ἱεραρχῶν μας, τὴν ἀπλότητα καὶ ὑπομονὴ τους.

Εἴσελθε λοιπὸν, π. Χρυσόστομε, «εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος διακρατῶν ὡς ἄγκυραν τὴν προκειμένην ἐλπίδα, ὅτι πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα», (Ἐβρ. στ', 19).

Ο Θεοφ.κ.Χρυσόστομος ανέφερε:

Μακαριώτατε,

Σεπτὴ χορεία των Ἀγίων Αρχιερέων,

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Σήμερον << Πεντηκοστὴν εορτάζομεν καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἐπιδημίαν >>.Το Ἅγιον Πνεῦμα συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον εἰς τὸν περικαλλὴ τούτου Πατριαρχικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς προσευχὴν καὶ δοξολογίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμψω τῷ ἐν Τριάδι Ἁγίῳ Θεῷ <<δι' ὅσα μεγάλα , θαυμαστά καὶ ἐνδοξα τελούνται εἰς ἐμέ τὸν ἐλάχιστον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας >>.

Συνέχομαι τῷ ἀναλογιζόμενος τὸ ὕψος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. Διότι ὁ Ἐπίσκοπος πρέπει νὰ εἶναι τόσο καθαρός καὶ ἅγιος, ὅσον οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ. << Ἡ γὰρ Ἱερωσύνη >> διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος <<τελείται μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, τάξιν δὲ ἐπουρανίων ἔχει πραγμάτων. Οὐ γὰρ ἄνθρωπος, οὐκ Ἄγγελος, οὐκ Ἀρχάγγελος, οὐκ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Παράκλητος διετάξατο αὐτὴν>> .

Προς τούτους δε ο Επίσκοπος έχει να επιτελέση το Μέγα των Αγίων Αποστόλων έργον, αποστολήν ιερωτάτην της οποίας κέντρον και σκοπός είναι η σωτηρία του ανθρώπου δια την οποίαν ο Θεός, <<τον Υιόν Αυτού τον Μονογενή έδωκεν >>.

Καλείται ο Επίσκοπος υπό του Κυρίου να ποιμάνη τα λογικά πρόβατα κατά το παραδειγμα Του, ουχί ως μισθωτός ποιμήν αλλ' ως καλός, έτοιμος να δώσει και την ζωήν υπέρ των προβάτων.

Έχομαι όμως δι'ελπίδος εις τους οικτιρμούς της ευσπλαχνίας του Θεού που μέχρι τώρα με συνετήρησε, με διεκυβέρνησε οσίως, μοι έδωκε πλουσίως τους οικτιρμούς και τα ελέη Του, με εστήριξε, με εφώτισε και διεφύλαξε κατά τρόπον θαυμαστόν, ότι και τώρα θα ενδυναμώσει την αδυναμίαν μου, ώστε η δύναμις Αυτού να τελειούται εν ταις ασθενείαις μου.

Στηρίζω δε, τας ελπίδας μου εις την Πανάχραντον και αειπάρθενον Μητέραν του, εις τον Τίμιον Πρόδρομον, εις τον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον του οποίου η ασπίδα πολλές φορές με προστάτευσε, εις τον σήμερα εορταζόμενο Άγιο Νικόλαο και τον προστάτην μας Άγιο Νεκτάριο τον θαυματουργό.

Επιτρέψατε μοι, Μακαριώτατε κατα την στιγμήν ταύτην την Ιεράν, να εκφράσω ευγνωμόνους ευχαριστίας και προς πρόσωπα σεβαστά και αγαπητά, τα οποία διεδραμάτισαν σπουδαίον ρόλον κατα την πορείαν της ζωής μου και ταπεινής διακονίας μου.

Και πρώτον προς Υμάς Μακαριώτατε Τελετουργέ της Προσωπικής μου Πεντηκοστής, με περιβάλετε με την αγάπην σας και την εμπιστοσύνην σας εδώ και δέκα χρόνια που διακονώ στο Ιεραποστολικό μας Πατριαρχείο.

Το χαμόγελο σας και τα καλά σας λόγια για το πρόσωπον μου, ενδυναμώνουν την διακονίαν μου. Μου δίνουν δύναμη και κουράγιο ώστε να συνεχίσω. Με προτείνετε δια τον τρίτον βαθμόν της Ιερωσύνης, τον Επισκοπικόν. Σας εκφράζω τον άπειρον σεβασμόν μου, την εσαεί ευγνωμοσύνην μου την υϊκήν μου αγάπην, την υπακοήν μου και την εσαεί υπόσχεση μου, να προσεύχομαι θερμά και αδιαλείπτως προς τον ύψιστον υπέρ υγείας και μακροημερευσεώς σας επ' αγαθώ της Αγίας του Χριστού Εκκλησίας και του Πατριαρχείου μας.

Έν ευλαβεία πολλή εκφράζω τας θερμάς μου ευχαριστίας πρός τούς Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς, τούς στηρίζοντας με διά των προσευχών τους.

Μετά συγκινήσεως και ευγνωμοσύνης πολλής στρέφω τον νούν και την καρδίαν μου προς τον αείμνηστον Γεροντά μου Μητροπολίτην Φθιώτιδος κυρόν Δαμασκηνόν, τον Ιεράρχην της Αγάπης, από τα χέρια του οποίου έλαβα τους δύο βαθμούς της Ιερωσύνης.

Αδιαλείπτως προσεύχομαι υπέρ αυτού, υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως του εν σκηναίς δικαίων και Αγίων.

Μετά συγκινήσεως πολλής στρέφω την σκέψιν μου προς τους αειμνήστους γονείς μου, τον Μαργαρίτην και την Παναγιώτα και ιδιαιτέρως στον Ήρωα πατέρα μου που κρατήθηκε αιχμάλωτος στα ναζιστικά στρατόπεδα των Γερμανών κατά τα σκληρά χρόνια της κατοχής. Στρέφω τον νούν μου στον Ιερέα του χωριού μου τον συμμαρτυρήσαντα με αείμνηστο πατέρα Σταύρο Ντούρο. Με παρέλαβε παιδάκι στο Ιερό και με παρέδωσε άνδρα τέλειο στην Εκκλησία.

Ενθυμούμαι την ώραν ταύτην τον αείμνηστον και πολύκλαυστο αδελφό μας Ισίδωρο τον φίλο, τον αδελφό, τον συγκυρηναίο, που τόσο νέος και απρόοπτα έφυγε απο κοντά μας. Πιστεύω οτι σήμερα θα χαίρεται απο τον ουρανόν.

Ευχαριστώ απο καρδίας μου τους κατα σάρκα συγγενείς μου, την αγαπημένη νύφη μου Παναγιώτα και τα ανήψια μου Γεώργιο και Δημήτριο.

Άπειρες ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη πολύ προς τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Λεοντοπόλεως κκ.Γαβριήλ για την αγάπην του και το ενδιαφέρον του για μένα. Υπήρξε αληθινός και είναι αδελφός και φίλος, συμπαραστάτης, ολοπρόθυμος, και ανιδιοτελής κατά πάντα. Του οφείλω πολλά και ανεξόφλητα, τον σέβομαι μετ' ιδιαζούσης τιμης. Τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Περιστερίου κκ. Χρυσόστομον ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς όστις εκ του περισεύματος της επιείκιας και αγαθότητος αυτής περιέβαλε την αναξιότηταν μου δι' εμπιστοσύνης και στοργής και ο οποίος εις τας δυσκολίας της ζωής μου υπήρξε αντιλήπτωρ ταχύς και προστάτης άγγελος. Στο ωμοφόριο του με παρέδωσε ο Γεροντάς μου Μητροπολίτης Φθιώτιδος Δαμασκηνός δύο μήνες πρίν κοιμηθεί, λεγοντάς μου να κάνω υπακοή στο προσωπό του γιατί τον ξεχώριζε και τον αγαπούσε πολύ, και εκείνος ανοιξε τις πόρτες της Μητροπόλεως του και της καρδιά του και με δεχθήκε σε μια δύσκολη για μένα ώρα όταν έχασα και τους δύο γονείς μου. Τον ευχαριστώ για όσα επραξε και πράτει για μένα, γνωρίζω οτι η καρδιά του σήμερα χαίρει και σκιρτά γιατί ποθούσε διακαώς να με δει Επίσκοπο της εκκλησίας του Χριστου.

Ευχαριστώ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κκ. Νικόλαο τον Ιεράρχη της ιδιαιτέρας μου πατρίδος για την αγάπη του και το ενδιαφέρον του κάθε φορά που επισκέπτομαι το χωριό μου και την μητρόπολιν Φθιώτιδος.

Με αγάπη πολλή βλέπω τον αγαπημένο μου φίλο και αδελφό νεοκλεγέντα Μητροπολίτη Πηλουσίου κκ. Νήφωνα. Τριάντα χρόνια βαδίζουμε μαζί με κοινά όνειρα και σχέδια. Ας είναι η νέα του διακονία πολύκαρπος και καλλίκαρπος.

Τους Σεβ. Μητροπολίτη Πτολεμαΐδος κκ. Εμμανουήλ και Αρχιμανδρίτην Αιμιλιανόν Παπαδάκην ευχαριστώ δια τας ευεργεσίες προς το προσωπόν μου, η ευγνωμοσύνη μου θα είναι παντοτινή.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μέμφιδος κκ. Νικόδημον και τους Ιερείς της Επιτροπείας Καΐρου απο καρδιάς ευχαριστώ.

Ευχαριστίες πολλές στους διδασκάλους και καθηγητές μου.

Στους ομογενείς αδελφούς μας της Λιβυής και του Καΐρου.

Ευχαριστώ τον παριστάμενο Ιερέα του χωριού μου τον Πατέρα Μιχαήλ, που εκπροσωπεί τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κκ. Νικόλαο. Αγαπημένε μου αδελφέ, μου εφέρες σήμερα εδώ την αγάπη των συγχωριανών μου και την ζεστασιά της ιδιαιτέρας πατρίδος μου, της αγαπημένης μου τιθορεας Φθιώτιδος.

Ευχαριστώ τους παρισταμένους αδελφούς που ήρθαν απο την Ελλάδα για να παραβρεθούν και να προσευχηθούν σήμερα στήν χαρά μου

Ευχαριστώ τον αδελφό και φίλο τον Πανοσ. Αρχιμ. Γεράσιμο Καραμολέγκο Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, όστις και εκπροσωπεί τον πολίον και περισοπούδαστον Μητροπολίτην και Γέροντα μου κκ. Χρυσόστομον ως δε και τον θεοφιλέστατον επίσκοπον Μεθώνης κκ. Κλήμεντα Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ευχαριστώ την Γενική Πρόξενο του Καΐρου κα. Κομίνη. Ευχαριστώ τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστο Καβάλη. Ευχαριστώ τον Πρόεδρο των αραβοφώνων Καΐρου κ. Χοσνί Ρομπέρ. Ευχαριστώ και την Μάνα μας στο Καΐρο την κα. Στέλλα Κυριάζη Αρχόντισσα των Εκκλησιών.

Αφήνω τελευταίο και εκφράζω ιδιαιτέρως την άπειρη ευγνωμοσύνη μου και την ανεξόφλητον υποχρέωσιν μου προς το πρόσωπον του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μου, Άχρι τούδε Μητροπολίτου Τριπόλεως κκ. Θεοφύλακτον, δι' όσα σοφά και συνετά εδιδάχθην κοντά του εις την μαρτυρικήν και δεινός σήμεραν δοκιμαζομένην Ιεράν Μητρόπολιν του της Λιβυής.

Μακαριώτατε, γνωρίζω πολύ καλά οτι είναι μέγα και βαρύ το αξίωμα της αρχιερωσύνης, βαρύ και δυσχερές. Καθώς λέγει ο μέγας της εκκλησίας Πατήρ ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος <<Εργον εστί το πράγμα ούκ άνεσις, φροντίς ου τρυφή, λειτουργία

υπεύθυνος, ούτε αρχή ανεξέταστος, πατρική κηδεμονία, ου τυραννική αυτονομία, οικονομική προστασία, ουκ αλογοθέτητος εξουσία>>.

Δια τούτο παρακαλώ όπως οι πάντες ευχήθητε, να υποδεχθώ εν ταπεινώσει πολλή την μεγάλην ταύτην χάριν του Αγίου Πνεύματος, να αναδειχθώ εκλεκτός του θεού Αρχιερεύς, να τηρήσω ανεπίληπτον την Αρχιερωσυνήν μέχρι τέλους και να κατακοσμή εαυτόν κατά το Ευαγγέλιον εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.

Και νύν Μακαριώτατε μετά συγκινήσεως πολλής και συναισθήσεως πλήρους, κλίνω τα γόνατα και τον αυχένα προ του Αγίου θυσιαστηρίου το της δουλείας πρόσχημα σημαίνων, τω θεώ και Πατρί μου, και αποδέχομαι την δι' Υμών κατερχομένην θείαν Χάριν, την τα ασθενή θεραπεύουσαν και τα ελλείποντα αναπληρούσαν <<Ιδοὺ ἐγώ, Κύριε>>. Γεννηθήτω το θελημά σου. Αμήν.